

2026/1312

17.6.2026

DECYZJA KOMISJI (UE) 2026/1312

z dnia 15 czerwca 2026 r.

**dotycząca krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału
bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na lata 2026–2030 zgodnie z art. 11 ust. 3
dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady**

(notyfikowana jako dokument nr C(2026) 3975)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) od 2013 r. przydział uprawnień do emisji prowadzącym instalację odbywa się poprzez sprzedaż na aukcji. Kwalifikujący się prowadzący instalację będą w dalszym ciągu otrzymywać bezpłatne uprawnienia w okresie rozliczeniowym 2026–2030. Liczbę uprawnień otrzymywanych przez każdego prowadzącego instalację określa się na podstawie ogólnounijnych zharmonizowanych zasad ustanowionych w dyrektywie 2003/87/WE i rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/331 ⁽²⁾.
- (2) Państwa członkowskie były zobowiązane przedłożyć Komisji do dnia 30 września 2024 r. krajowe środki wykonawcze zawierające wykaz instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE na ich terytorium oraz informacje na temat działalności produkcyjnej, transferów ciepła i gazów, wytwarzania energii elektrycznej oraz emisji na poziomie podinstalacji w pięcioletnim okresie od 2019 do 2023 r. („okres odniesienia”) zgodnie z załącznikiem IV do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331.
- (3) Aby zapewnić jakość i porównywalność danych, państwa członkowskie przedłożyły swoje krajowe środki wykonawcze przy użyciu udostępnionego przez Komisję zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331 elektronicznego formularza, w którym uwzględniono odpowiednie dane dla każdej instalacji. Państwa członkowskie przedłożyły również sprawozdanie dotyczące metodyki przedstawiające proces gromadzenia danych prowadzony przez ich organy.
- (4) Z uwagi na szeroki zakres przedłożonych informacji i danych, pierwszym krokiem Komisji było sprawdzenie kompletności krajowych środków wykonawczych. W przypadku gdy Komisja stwierdziła, że przedłożone dane były niekompletne, zwracała się do zainteresowanych państw członkowskich o dodatkowe informacje. W odpowiedzi na te wnioski właściwe organy przedkładały odpowiednie dodatkowe informacje, aby uzupełnić przedłożone krajowe środki wykonawcze.
- (5) Następnie Komisja oceniała krajowe środki wykonawcze na podstawie kryteriów zawartych w dyrektywie 2003/87/WE i w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/331, biorąc pod uwagę wytyczne Komisji dla państw członkowskich. Powyższe kontrole spójności stanowiły drugi etap oceny krajowych środków wykonawczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 59 z 27.2.2019, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/331/oj).

- (6) Kontrole spójności krajowych środków wykonawczych przeprowadzono oddzielnie dla każdego państwa członkowskiego i każdej instalacji oraz w porównaniu z innymi instalacjami w tym samym sektorze. W ramach tej kompleksowej oceny Komisja przeanalizowała spójność samych danych oraz ich spójność z ogólnounijnymi zasadami dotyczącymi zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień w fazie 4 (okres, na który przydzielane są uprawnienia 2026-2030), określonymi w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/331. Aby zastosować prawidłowy wskaźnik emisyjności, Komisja zbadała, czy instalacje kwalifikują się do bezpłatnego przydziału, a także przeanalizowała podział instalacji na podinstalacje i ich granice. Biorąc pod uwagę, że dane te są wykorzystywane do obliczania zmienionych wartości wskaźników emisyjności, Komisja zwróciła szczególną uwagę na przypisanie emisji do każdej podinstalacji. Ponadto Komisja szczegółowo przeanalizowała dane dotyczące obliczania historycznego poziomu działalności instalacji w okresie odniesienia, ze względu na znaczący wpływ tych danych na przydział. Komisja zbadała również, czy uwzględnienie instalacji w wykazach krajowych środków wykonawczych było zgodne z przepisami załącznika I do dyrektywy 2003/87/WE.
- (7) Dalszym szczegółowym analizom poddano dane dotyczące tych instalacji w państwach członkowskich, które miały wpływ na obliczanie zmienionych wartości wskaźników emisyjności. Oceny szczegółowe opierały się na analizie oceny ryzyka dotyczącej jakości i spójności danych, w której uwzględniono szereg kryteriów, w tym intensywność emisji dla każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów.
- (8) Na podstawie wyników tych kontroli Komisja przeprowadziła szczegółową ocenę instalacji, w przypadku których stwierdzono potencjalne nieprawidłowości w stosowaniu zasad zharmonizowanego przydziału uprawnień. W odniesieniu do tych instalacji zwrócono się o dodatkowe wyjaśnienia do właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich.
- (9) W świetle wyników oceny zgodności Komisja uznała, że krajowe środki wykonawcze zgłoszone przez Belgię, Bułgarię, Czechy, Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Grecję, Francję, Chorwację, Włochy, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Węgry, Maltę, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalię, Rumunię, Słowenię, Słowację i Finlandię są zgodne z kryteriami określonymi w dyrektywie 2003/87/WE i rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/331. W związku z tym instalacje uwzględnione w krajowych środkach wykonawczych przez te państwa członkowskie uznano za kwalifikujące się do przydziału bezpłatnych uprawnień.
- (10) Krajowe środki wykonawcze Hiszpanii i Szwecji uznano za zgodne z kryteriami określonymi w dyrektywie 2003/87/WE i rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/331, z wyjątkiem niektórych instalacji uwzględnionych w wykazie, o którym mowa w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, pomimo że nie spełniają one kryteriów wymaganych na mocy tej dyrektywy i tego rozporządzenia delegowanego.
- (11) Hiszpania i Szwecja zwróciły się o uwzględnienie w wykazie po jednej instalacji na swoim terytorium, w przypadku której w poprzedzającym odpowiednim okresie pięciu lat, o którym mowa w art. 11 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2003/87/WE, emisje ze spalania biomasy spełniającej kryteria określone na podstawie art. 14 ust. 1 tej dyrektywy przyczyniają się średnio do powstania ponad 95 % całkowitych średnich emisji gazów cieplarnianych. Instalacje takie należy wyłączyć z EU ETS zgodnie z pkt 1 załącznika I do dyrektywy 2003/87/WE. Należy zatem odmówić wpisania tych instalacji do wykazu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, w danym okresie odniesienia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdzenie wykazów krajowych środków wykonawczych

1. Z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 2, nie wnosi się sprzeciwu wobec wykazów instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE, przedłożonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, ani wobec danych dotyczących tych instalacji.
2. Odmawia się wpisania do wykazu instalacji wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji oraz odrzuca się odpowiednie dane dotyczące tych instalacji.

Artykuł 2

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 czerwca 2026 r.

W imieniu Komisji
Wopke HOEKSTRA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Instalacje, których emisje pochodzą ze spalania biomasy, wyłączone na podstawie pkt 1 zdanie drugie załącznika I do dyrektywy 2003/87/WE

Identyfikator instalacji w wykazach krajowych środków wykonawczych

ES000000000000794

SE000000000000446
